

Ѳ. ѱа. | вѡтни ѱ челѡвѣкатъ. Бѡгъ, пѡслѣ катѡ
сваршилъ сѡчкѡтѡ, видѣлъ, какъ сѡчкѡ
кѡлкѡтѡ направилъ чѡ ѣ добрѡ. А въ сед-
мыатъ дѣнь Бѡгъ си почѡналъ ѡ сѡчкити
своѡ дѣла.

1. Ѳѡ Полѣзни правѡучѣнїатъ.

а. Господь Бѡгъ ѡзъ нищѡ создѡлъ небѣтѡ ѱ зе-
млаѡта ѱ сѡчкѡ дрѡго дѣтѡ сѡ нахѡжда въ
тѣхъ.

Какѡ мѡжимъ ни да сѡ наѡчимъ ѡ товѡ;
ѡ товѡ познѡвамы Бѡжїѣтѡ всѣмогѡщество.

б. Сѡчкѡтѡ ѡновѡ щѡ го ѣ Бѡгъ въ шѣсть днѡ
направилъ, вѣло совѣмъ добрѡ.

На кѡѣ сѡ наѡчѡвамы ѡ товѡ;
ѡ товѡ познѡвамы прѣголѣмѡтѡ прѣмѡдрѡсть
на нашатъ создѡтель.

г. Бѡгъ сѡчкѡтѡ товѡ ѣ направилъ зарадѡ че-
ловѣка.

Какѡ сѡ мѡжимъ наѡчи ѡ товѡ;
ѡ товѡ познѡвамы прѣголѣмѡтѡ довернѡ Бѡжїѡ.

Благѡчестѡвѡ размышлѣнїатъ.

Наѡ напредѣ сотворилъ Бѡгъ небѣтѡ ѱ зе-
млаѡта ѡзъ нищѡ, токѡ сѡсъ ѣднѡтѡ си своѡ
Бѡжѣственнѡ слѡво. Кѡгѡ сѡ размысламы зарадѡ